

rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

(9) Bestemmelserne i denne rammeafgørelse bør anvendes i overensstemmelse med den ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, der tillægges EU's borgere i henhold til EF-traktatens artikel 18.

(10) Bestemmelserne i denne rammeafgørelse bør anvendes i overensstemmelse med relevant fællesskabslovgivning, især direktiv 2004/38/EF, direktiv 2003/109/EF og direktiv 2003/86/EF.

(11) Når der i denne rammeafgørelse henvises til den stat, hvor den domfældte »bor«, er der tale om det sted, som denne person er knyttet til på grundlag af elementer som f.eks. sædvanligt opholdssted samt familiemæssige, sociale og arbejdsmæssige bånd.

(11a) Ved anvendelsen af artikel 4, stk. 1, bør det være muligt at sende en dom eller en bekræftet genpart heraf og en attest til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten ved hjælp af ethvert middel, som efterlader et skriftligt spor, f.eks. e-post eller fax, og på en sådan måde, at fuldbyrdesstaten kan fastslå ægtheden.

(12) Fuldbyrdesstaten bør i de artikel 9, stk. 1, litra i), omhandlede tilfælde overveje, om det er muligt at tilpasse sanktionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, inden den afslår at anerkende og fuldbyrde en sanktion, der består i en anden foranstaltning end en frihedsstraf.

(12a) Grunden til afslag i artikel 9, stk. 1, litra i), kan også anvendes i de tilfælde, hvor den pågældende ikke er kendt skyldig i en strafbar handling, selv om den kompetente myndighed har anvendt anden frihedsberøvende foranstaltning end frihedsstraf som følge af en strafbar handling.

(12b) Grunden til afslag vedrørende territorialprincippet i artikel 9, stk. 1, litra j), bør kun anvendes i undtagelsestilfælde og med henblik på at samarbejde i videst muligt omfang i henhold til bestemmelserne i denne rammeafgørelse, idet der tages hensyn til det i artikel 3, stk. 1, omhandlede formål. Enhver afgørelse om at anvende denne grund til afslag bør være baseret på en undersøgelse af den konkrete sag og på høringer

mellem de kompetente myndigheder i udstedelses- og fuldbyrdesstaten.

(13) Tidsfristen i artikel 10, stk. 1a, bør af medlemsstaterne anvendes på en sådan måde, at den endelige afgørelse, herunder en ankeprocedure, generelt bør afsluttes inden for en frist på 90 dage.

(13a) Ifølge artikel 14, stk. 1, finder specialitetsreglen, med forbehold af undtagelserne i stk. 2, kun anvendelse, når en person er blevet overført til fuldbyrdesstaten. Artikel 14, stk. 1, finder derfor ikke anvendelse, når personen ikke er blevet overført til fuldbyrdesstaten, f.eks. når den pågældende er flygtet til fuldbyrdesstaten -

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

- »dom«: en endelig afgørelse eller domstolskendelse i udstedelsesstaten, der idømmer en fysisk person en sanktion
- »sanktion«: en tidsbegrænset eller tidsubegrænset frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning, som er idømt i en straffesag på grund af en strafbar handling
- »udstedelsesstat«: den medlemsstat, i hvilken der er afsagt en dom, som defineret i denne rammeafgørelse
- »fuldbyrdesstat«: den medlemsstat, til hvilken en dom er fremsendt med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse.

Artikel 2

Udpegelse af de kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken eller hvilke myndigheder der i henhold til dens nationale lovgivning har kompetence i overensstemmelse med denne rammeafgørelse, når medlemsstaten er henholdsvis udstedelsesstat eller fuldbyrdesstat.